

Από τα θαύματα της Ζωοδόχου Πηγής.

Ας έλθουμε τώρα και στην Βασίλισσα Θεοδώρα, εκείνην που εγκωμίασε την Παναγία, την Βασίλισσα όλων. Η Θεοδώρα αυτή, σύζυγος του βασιλιά Θεοφίλου, η οποία είχε επίσημο γνώρισμα την Ορθοδοξία, είχε μία θυγατέρα ωραιότατη και χαριτωμένη, Θέκλα στο όνομα. Σε αυτήν παρουσιάστηκε ασθένεια θέρμης, δηλαδή πυρετών σφοδρών και ατάκτων, και τόση λάβρα και θερμότητα είχε, που δεν μπορούσε άνθρωπος να κρατήσει το χέρι του επάνω της.

Πάσχοντας λοιπόν έτσι πολύν καιρό, παρακινήθηκε από την μητέρα της να πάει στον ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου της Ζωοδόχου Πηγής. Και με το που ήλθε και ήπие, σαν διψασμένο ελάφι, από εκείνο το ιερό νερό, έσβησε η υπερβολική λάβρα και θερμότητα που είχε, και εξέλιπε τελείως το πάθος της από το ιαματικό νερό της Θεομήτορος. Επέστρεψε λοιπόν υγιής στον οίκο της, και την ευχαρίστησε με διάφορα χρυσά σκεύη, κατάλληλα για εκκλησιαστική υπηρεσία.

* * *

Ας μην αποσιωπήσουμε και το εξαίσιο θαύμα που έγινε στον Πρωτοσπαθάριο Άρχοντα, ο οποίος από μία σφοδρή φλόγωση που παρουσιάστηκε στα εντόσθιά του απόκτησε εσωτερικά κάποια πρηξίματα δυσώδη, τα οποία με την πολυκαιρία και με την θέρμη μεγάλωσαν και ωρίμασαν, και ανέδιδαν από το στόμα του ύλη και πύον βρομερό· επιπλέον αισθανόταν και οδύνη δριμύτατη από τα μέλη του, που ήδη άρχιζαν να σαπίζουν, και εμποδιζόταν εντελώς και από φαγητό και από πιτό, και μήτε αέρα καθαρό μπορούσε χωρίς μεγάλο πόνο να αναπνεύσει, επειδή ήταν

φραγμένοι οι πόροι των πνευμόνων του. Όταν δε ανέπνεε, τόση δυσωδία ανέδιδε, που όχι μόνο οι παρόντες σιχαίνονταν, αλλά και αυτός ο ίδιος ενοχλούνταν από την δυσωδία της σαπρής αυτής αποφοράς και ευχόταν να απαλλαγεί το συντομότερο από μια τέτοια θλιβερή ζωή.

Ήλθε λοιπόν και κοιμόταν στον ναό της Κυρίας Θεοτόκου δίπλα στο ιερό νερό. Και μία νύχτα είδε σε όνειρο μία γυναίκα σεμνότατη και ωραιότατη, και είχε μαζί της δύο άνδρες ιεροπρεπείς γηραλέους, που λέγονταν και οι δύο Γρηγόριοι· ο ένας ήταν ο Θεολόγος και ο άλλος ο Θαυματουργός της Νεοκαισαρείας Επίσκοπος. Από αυτούς ο ένας φαινόταν να είχε στα χέρια του ποτήρι πολύτιμο.

Καθώς οι τρεις περιέρχονταν τον ιερό ναό της Θεοτόκου και τους εκεί παρευρισκομένους, ήλθαν και σε αυτόν τον Πρωτοσπαθάριο, τον οποίο σπλαχνίσθηκαν οι δύο αυτοί Ιεράρχες, και με σχήμα ταπεινό και σεβαστικό είπαν στην Θεοτόκο: «Δέσποινα, σε παρακαλούμε, βοήθησε αυτόν τον ασθενή». Η δε Κυρία Θεοτόκος λέγει στον Θεολόγο Γρηγόριο: «Δώσε του με τα χέρια σου από αυτό εδώ το ιερό νερό». Αυτός αμέσως, κατά την προσταγή της, έσκυψε για να ποτίσει τον ασθενή, ο οποίος πίνοντας από αυτό με πόθο, την ίδια στιγμή, με την υπερβάλλουσα χάρη της Κυρίας Θεοτόκου, ελευθερώθηκε από το δυσώδες πάθος και έλαβε την υγεία του.

Τούτο το θαύμα ήταν, κατά κάποιο τρόπο, πιο παράδοξο, διότι όλες οι πληγές του σώματός του αμέσως με το νερό ξεράθηκαν, ενώ, όπως λένε οι γιατροί, αυτό συνηθίζει να τις υγραίνει και να τις βλάπτει.

Από το βιβλίο: Νικηφόρου Καλλίστου του Ξανθοπούλου, Σύγγραμμα περί συστάσεως του σεβασμίου Οίκου της εν Κωνσταντινουπόλει ζωοδόχου πηγής, και των εν αυτή υπερφυώς τελεσθέντων θαυμάτων... Εν τω ... Ελληνικώ Τυπογραφείω. Εν έτει 1812, σελ. 16 (Θαύμα 7ον, 8ον). Διασκευή για την Κ.Ο.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>